NonsensopediA Algorytm

Algorytm – (nie)skończony ciąg niejasno zdefiniowanych czynności, które w pokrętny i zawiły sposób prowadzą do kompletnej frustracji programisty, użytkownika i procesora. Według niepotwierdzonych teorii algorytmy mają służyć rozwiązywaniu problemów.

Przykład czytelnie opisanego algorytmu w formie pseudokodu

Rodzaje

Żeby się nie nudzić, matematycy i informatycy wymyślili całą masę rodzajów algorytmów.

- Dziel i zwyciężaj technika ta polega na dzieleniu zadania na wiele malutkich części. Następnie owe części rozdaje się praktykantom do rozwiązania. Dzięki temu możemy mieć pewność, że każda z części zostanie źle rozwiązana i po połączeniu błędy te się zniwelują^[1].
- Programowanie dynamiczne podobnie jak w poprzedniej metodzie dzielimy zadanie na kilka mniejszych i łatwe części dajemy rozwiązać komuś innemu. Następnie na podstawie tych rozwiązań zgadujemy wynik.
- Metoda zachłanna czyli metoda na pałę. Rozwiązujemy problem jak popadnie, a na koniec zabieramy zachłannie wypłatę dla całego zespołu dla siebie.
- Programowanie liniowe łączymy wszystkie literki, kropeczki, krówki czy co tam mamy linią. Po tym zabiegu wystarczy rzucić okiem na kartkę, a rozwiązanie samo się ujawni.
- Brute force metoda na zastraszanie. Do jej przeprowadzenia niezbędna jest jakaś broń, nada się np. bejsbol albo wałek kuchenny. Rozkazujemy komputerowi rozwiązać problem pod groźbą pobicia wyżej wymienioną bronią^[2]. Gdy to nie da oczekiwanego rezultatu, na my w komputer do skutku. Efekt gwarantowany, aczkolwiek metoda ta może być nieco czasochłonna.
- Heurystyka piszemy algorytm, który działa dla jakichś danych byleby działał. Następnie modlimy sie^[3] żeby wykonywało się to poprawnie.
- **Rekurencja** tę metodę da się wyjaśnić tylko przy pomocy rekursji.
- **Praca równoległa** ta metoda polega na wzmaganiu ducha sportu i rywalizacji w komputerach. Dajemy to samo zadanie kilku komputerom i każemy im je rozwiązać na czas. Komputer który wygra w nagrodę dostaje nowy dysk twardy/RAM/procesor^[4].
- Sztuczna inteligencja czyli zrzucanie całej roboty na komputer.
  - 🞧 Główny artykuł: Sztuczna inteligencja
- Algorytmy ewolucyjne tworzymy kilka byle jakich algorytmów, zostawiamy je w ciepełku i czekamy aż zaczną się rozmnażać. Po kilku pokoleniach powinny się pojawić jakieś sensowne programy. Jedyną wadą tej metody jest możliwość narażenia się lokalnemu guślarzowi za stosowanie niezgodnych z Biblią praktyk ewolucyjnych.

Algorytmy kwantowe – (bardzo) teoretyczne metody oparte na splątywaniu ze sobą kwantów i skwarków. Dokładnie nie wiadomo jak to niby ma działać, ale według niekoniecznie trzeźwych fizyków algorytmy kwantowe zrewolucjonizują kryptografię.

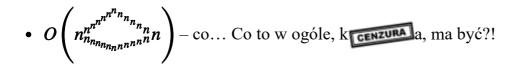
Przykłady algorytmów

- Sortowanie bąbelkowe bardzo intuicyjny algorytm, aby go należycie wykonać należy wrzucić wszystkie liczby do garnka z wodą (koniecznie posolić!) i wstawić na gaz. Podczas gotowania na powierzchni wody zaczną się pojawiać bąbelki z liczbami w środku. Należy wtedy wyjmować liczby z garnka w kolejności, w jakiej wypływały na wierzch.
- Sortowanie szybkie w gruncie rzeczy działa tak samo jak poprzedni algorytm, tyle że trzeba to robić szybciej. Można sporo czasu zaoszczędzić poprzez zatrudnienie kilku murzynów do wyciągania ~~pierogów~~ liczb i dokupienie większej ilości garnków.
- Algorytm Dijkstry metoda opracowana przez wk cenzum ego korkami Holendra Edsgera Dijkstrę. Pozwala znaleźć najdłuższą i najbardziej pokrętną drogę z punktu A do punktu B przez punkty H, W, D i oczywiście P.
- Stacja rozrządowa Dijkstry bardzo polski algorytm, mimo że jest autorstwa Holendra. Pozwala zamienić normalne działanie matematyczne – na przykład $x \frac{a}{b-c}$ na jakże czytelną odwrotną notację polską czyli abc – lx*.
- Eliminacja Gaussa właściwie to jest zabawa polegająca na znalezieniu i zabiciu Gaussa ukrytego w układzie równań liniowych. Ulubiona rozrywka znudzonych studentów matematyki.

Złożoność obliczeniowa

Znudzeni problemami codziennego życia, informatycy obmyślili pewnego dnia zabawę – zawody gdzie zadaniem jest zaprojektować jak najwolniejszy algorytm. Na sędziów wybrali matematyków, którzy w przypływie inwencji wymyślili nawet sposób oceniania – notację $O^{[5]}$. Można w ten sposób wiarygodnie [potrzebne źródło] oceniać szybkość zżerania RAMu i cykli procesora przez algorytm.

- O(1) podejrzałeś wynik, przyznaj się draniu!
- $O(\log_n(n))$ to przecież to samo, weź się wreszcie do roboty;
- O(log(n)) albo jesteś algorytmicznym geniuszem, albo się pomyliłeś przy szacowaniu;
- O(n) no, wreszcie jakiś sensowny wynik;
- O(nlog(n)) zazwyczaj tyle wychodzi dla skomplikowanych algorytmów^[6], w praktyce okazuje się, że to jednak $O(n^2)$;
- $O(n^{1.001} log(log(n))$ żebyś nie wiem jak się spinał, nie wyjdzie ci z tego O(nlog(n));
- $O(n^2)$ słabo, próbuj dalej!
- $O(n^3)$ toż to zwykły, chew wy brute-force!
- O(n!) chyba przesadziłeś z tą rekurencją;
- $O(n^n)$ tak zwane O(kurwa!);
- $O(n^{n^n})$ zaraz, ty chyba nie...

Zobacz też

programowanie na kartce

Przypisy

- 1. Przynajmniej w teorii
- 2. Spokojnie, groźby wobec komputerów nie są karalne w Polsce. Chyba.
- 3. Najlepiej do św. Turinga, może być też bł. Knuth
- 4. Najłatwiej zabrać te części z jakiegoś przegranego komputera
- 5. Nie mieli lepszego pomysłu na nazwę, a dalej indagowani wydawali z siebie tylko przeciągłe *Ooooooo*
- 6. Bo nikomu się tego nie chce liczyć

Zobacz więcej artykułów w portalu o informatyce.

Źródło: "https://nonsa.pl/index.php?title=Algorytm&oldid=1764967"

Edytuj tę stronę

OCEŃ ARTYKUŁ

Zagłosuj, by zobaczyć średnią ocen

MĄDROŚĆ ZE SŁOWNIKA

Teleskop – czynność wykonywana gdy irytuje nas odbiornik telewizyjny.

CZY NIE WIESZ...

Że kołcz może odmienić twoje życie?